

Sygn. akt VI GC 138/16 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) (...) Spółka Partnerska

w T.

przeciwko: M. J.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda (...) (...) Spółka Partnerska w T. kwotę 1 845 zł (jeden tysiąc osiemset czterdzieści pięć złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie co do odsetek;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647 zł (sześćset czterdzieści siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt: VI GC 138/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 października 2014 roku powódka (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. J. kwoty 1 845,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 8 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że strony łączyła umowa, na mocy której powódka świadczyła na rzecz pozwanego usługi prawne polegające na prowadzeniu negocjacji z klientami pozwanego. Tytułem zapłaty za wykonaną usługę powódka wystawiła pozwanemu fakturę VAT w wysokości 1 845,00 zł brutto z terminem płatności przypadającym na dzień 7 stycznia 2014 r, której to pozwany nie zapłacił. W związku z brakiem zapłaty powódka wezwała pozwanego do zapłaty. Pozwany jednak nie zapłacił.

W dniu 21 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 2688/14/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Celem uzasadnienia podał, iż nigdy nie zlecał jakichkolwiek czynności formalnych oraz prawnych, ani też nie korzystał z porad prawnych ustnych, pisemnych udzielanych przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Pozwany M. J. zwrócił się do powódki (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. o pomoc prawną w celu polubownego rozwiązania kwestii spornych dotyczących nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), kredytu oraz wzajemnych zobowiązań finansowych pomiędzy pozwanym a współwłaścicielką pozostałej części nieruchomości D. K..

Dnia 26 kwietnia 2013 roku pomiędzy pozwanym M. J., a (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. została zawarta umowa zlecenia, na mocy której (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. jako zleceniobiorca przyjęła zlecenie prowadzenia negocjacji w zakresie zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), pomiędzy M. J. a D. K., a następnie umowy przyrzeczonej - § 1 umowy - oraz w zakresie przygotowania wniosku o zawezwanie do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w Oświęcimiu i reprezentowanie pozwanego na tym posiedzeniu (wniosek miał dotyczyć D. K. w zakresie zwrotu pożyczki i nakładów na nieruchomość) - § 2 umowy. Strony w zakresie § 1 umowy ustaliły wynagrodzenie w kwocie 1 500,00 zł netto natomiast w zakresie § 2 umowy wynagrodzenie w kwocie 1 000,00 zł netto. Strony podpisały umowę jedynie co do § 1 i 2 umowy. Pozostałe punkty umowy nie zostały przez strony uzgodnione i zaakceptowane.

Dowód: przesłuchanie współnika strony powodowej M. B. (k.149-152, przesłuchanie pozwanego M. J. (k.152-155).

Powódka (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. w ramach zawartej umowy zlecenia sporządziła w imieniu pozwanego M. J. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej D. K. w zakresie zwrotu pożyczki i nakładów na nieruchomość. Pomędzy stronami wniosku nie doszło do zawarcia ugody. Powódka z tyt. przygotowania wniosku o zawezwanie do próby ugodowej przed Sądem Rejonowym w Oświęcimiu i reprezentowaniu pozwanego na wyznaczonym posiedzeniu wystawiła pozwanemu w dniu 22 listopada 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 000,00 zł netto. Pozwany za przedmiotową fakturę VAT zapłacił.

Dowód: przesłuchanie współnika strony powodowej M. B. (k.149-152, przesłuchanie pozwanego M. J. (k.152-155), faktura VAT (k.77), email (k.75-76).

Powódka (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. w ramach zawartej umowy zlecenia prowadziła na rzecz pozwanego M. J. intensywne działania negocjacyjne, których celem było zawarcie umowy sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), pomiędzy M. J. a D. K., na warunkach zabezpieczających sytuację prawną pozwanego. Będąc w stałym kontakcie osobistym (odbyło się ok 5-6 spotkań), telefonicznym oraz e-mailowym z pozwanym, powódka na bieżąco informowała pozwanego o planowanej strategii działań faktycznych i prawnych, a także wynikach prowadzonych z pełnomocnikiem współwłaścicielki nieruchomości negocjacji odnośnie formułowania umowy. Powódka m. in sporządziła projekt przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości w celu zawarcia tej umowy przed notariuszem. Powódka zwróciła się również pismem z dnia 13 stycznia 2014 r. do (...) Bank (...) S.A. o udzielenie informacji na temat ewentualnego zadłużenia kredytobiorcy, tj. D. K..

Powódka z tyt. prowadzonych negocjacji w zakresie zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), wystawiła pozwanemu w dniu 31 grudnia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 500,00 zł netto z terminem zapłaty na dzień 7 stycznia 2014 r. Pozwany za przedmiotową fakturę VAT nie zapłacił. Pozwany zwrócił się do powódki aby przedmiotowa faktura VAT została wystawiona na prowadzoną działalność gospodarczą. W dniu 22 września 2014 r. powódka wypowiedziała pełnomocnictwo pozwanemu.

Dowód: przesłuchanie współnika strony powodowej M. B. (k.149-152), przesłuchanie pozwanego M. J. (k.152-155) , faktura VAT (k.78), email (k.75-76, 79-80, 82, 87-90, 94 -100, 103-108), projekt przedwstępnej umowy sprzedaży

(k.91-93), projekt aktu notarialnego (k. 83-86), pismo powoda (k.101-102), pismo (k.81), korespondencja mailowa, faktury i pismo z 1 sierpnia 2014 r. wraz z dowodem nadania (k.135-146)

W związku z brakiem zapłaty ze strony pozwanego za fakturę VAT nr (...) wystawioną na kwotę 1 500,00 zł netto z terminem zapłaty na dzień 7 stycznia 2014 r., powódka wezwała pozwanego do jej zapłaty. Wezwanie nie zostało przez pozwanego podjęte.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k.10), protokół śledzenia przesyłki (k.11)

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Z tych względów oceniono wymienione dowody jako w pełni wiarygodną podstawę dla czynienia ustaleń faktycznych.

Sąd dał wiarę zeznaniom współnika strony powodowej M. B. (k.149-152) uznając je za w pełni wiarygodne, logiczne i konsekwentne oraz zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania pozwanego M. J. (k.152-155), to Sąd dał im wiarę jedynie częściowo o ile nie były one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z zeznaniami współnika strony powodowej M. B. (k.149-152) oraz dowodami z dokumentów. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom odnośnie twierdzeń, co do braku zlecenia powódce usług prawnych oraz prowadzenia negocjacji mających na celu polubowne rozwiązanie kwestii spornych dotyczących nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), kredytu oraz wzajemnych zobowiązań finansowych pomiędzy pozwanym a współwłaścicielką pozostałej części nieruchomości D. K.. Zeznania pozwanego w tym zakresie były niespójne, a nawet wewnątrznie sprzeczne. Pozwany sam powołał się na pisemną umowę, która w punkcie drugim regulowała te kwestie.

Sąd na rozprawie w dniu 17 maja 2016 r. oddalił wnioski dowodowe pozwanego w zakresie dołączenia dokumentów, albowiem wiązałyby się to z koniecznością odroczenia rozprawy, a dokumenty te można i należało złożyć wcześniej, a ponadto nie miały one znaczenia dla sprawy, gdyż zostały omówione.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w części zasadne.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła zapłaty należności z faktury VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2013 r., obejmującej nieuiszczone wynagrodzenie za usługi prawne wykonane na rzecz pozwanego w postaci prowadzonych negocjacji w zakresie zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), pomiędzy M. J. a D. K.,

Pozwany natomiast zakwestionował jakoby zlecał powódce jakiejkolwiek czynności formalne, prawne, oraz korzystał z porad prawnych ustnych, pisemnych udzielanych przez powódkę.

Zgodnie z art. 750 k.c., do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Jak wynika z art. 734§1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W myśl §2 w braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa.

Zgodnie z art. 735§1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. W myśl §2 jeżeli nie ma

obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

Z analizy materiału zgromadzonego w sprawie bezspornie wynika, że dnia 26 kwietnia 2013 roku pomiędzy pozwanym M. J., a (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. została zawarta umowa zlecenia, na mocy której (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. jako zleceniobiorca przyjęła zlecenie prowadzenia negocjacji w zakresie uregulowania stosunków majątkowych, a w szczególności zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), pomiędzy M. J. a D. K., dla której strony ustaliły wynagrodzenie w kwocie 1 500,00 zł netto.

Powyższe potwierdzają liczne dowody z dokumentów zgromadzone w sprawie jak i pośrednio zeznania samego pozwanego M. J. (k.152-155) złożone na rozprawie w dniu 17 maja 2016 r., którymi pozwany potwierdził sam fakt zawarcia umowy o wskazanej wyżej treści jak również przyjętej przez strony kwocie wynagrodzenia.

Co więcej zgromadzony materiał w sprawie pozwala w pełni przyjąć, że Powódka (...) (...) Spółka Partnerska z siedzibą w T. w ramach umowy zlecenia prowadziła na rzecz pozwanego M. J. intensywne działania negocjacyjne, których celem było zawarcie umowy sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ul. (...), pomiędzy M. J. a D. K., na warunkach zabezpieczających sytuację prawną pozwanego. Ponadto rozliczeniu miała ulec zaciągnięta pożyczka oraz nakłady na nieruchomość. Powyższe potwierdza szereg działań podjętych przez powódkę w tym zakresie.

Należy zauważyć, że będąc w stałym kontakcie osobistym (odbyło się ok 5-6 spotkań), telefonicznym oraz mailowym z pozwanym, powódka na bieżąco informowała pozwanego o planowanej strategii działań faktycznych i prawnych, a także wynikach prowadzonych z pełnomocnikiem współwłaścicielki nieruchomości negocjacji odnośnie formułowania umowy. Istotnym jest również fakt, że powódka sporządziła między innymi projekt przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości w celu zawarcia tejże umowy przed notariuszem. Zatem nie sposób przyjąć za pozwanym, że działanie powódki było fikcją. W ocenie Sądu działania powódki miały jak najbardziej realny charakter.

Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)(OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. W ocenie Sądu powódka przedstawionymi dowodami w pełni sprostała dyspozycji przywołanego art. 6 k.c. Wykazała istnienie stosunku zobowiązaniowego między stronami oraz, że wykonała zleconą jej usługę zgodnie z umową zawartą przez strony.

Należy także zauważyć, że cechą zlecenia jest to, że przyjmujący zlecenie nie zobowiązuje się do osiągnięcia określonego rezultatu, a jedynie do dokładania starań w celu jego osiągnięcia; ryzyko gospodarcze związane z rezultatem czynności obciąża dającego zlecenie.

Zatem zarzut pozwanego w tym zakresie w żaden sposób nie mógł się ostać.

Również, podnoszony przez pozwanego w treści sprzeciwu argument o braku roszczenia powódki z tej przyczyny, iż treści wystawionej przez powódkę faktury widnieją dane nie samego pozwanego a działalności gospodarczej pozwanego jest w ocenie Sądu niezasadny. Należy wyjaśnić, że faktura VAT jest jedynie dokumentem o charakterze fiskalnym. Fakt jej wystawienia lub niewystawienia nie ma wpływu przesądzającego na istnienie zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym (tak m in. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt I ACa 1520/12).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych fakturę VAT uważa się za dokument rozliczeniowy. Jej doręczenie umożliwia dłużnikowi podjęcie czynności mających na celu sprawdzenie, czy świadczenie jest zasadne

tak co do zasady, jak i co do wysokości, umożliwia też podjęcie czynności finansowych zmierzających do spełnienia świadczenia.

Reasumując istnienie zobowiązania pozwanego zostało wykazane wyżej przedstawionymi dowodami.

Nie sposób zgodzić się również z twierdzeniami pozwanego podnoszonymi podczas jego przesłuchania na rozprawie w dniu 17 maja 2016 r., jakoby za fakturę VAT nr (...) zapłacił gotówką w kancelarii powódki. Pozwany w żaden sposób tego nie wykazał. Nie przedstawił na tę okoliczność żadnego wiarygodnego dowodu. Zatem biorąc pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nie sposób uznać, iż dowód taki stanowią same zeznania pozwanego, brak jest bowiem jakichkolwiek innych, chociażby pośrednich dowodów potwierdzających ich wiarygodność.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 845,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd w punkcie 2 wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. co do odsetek naliczanych od dnia 8 stycznia 2014 r. Z korespondencji mailowej w sprawie wynika, że fakturę VAT pozwany mógł i powinien otrzymać najpóźniej w dniu 5 sierpnia 2014 r. Zatem należało przyjąć jeszcze dodatkowo 7 dni na zapłatę, co statuuje wymagalność przedmiotowej faktury na dzień 13 sierpnia 2014 r.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 30,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 647,00 zł.

SSR Jolanta Brzęk